

CRÒNICA

«Ni la vida es solo para el ideal, como dicen los místicos, ni tampoco es para gozarla solamente como creen los epicureos de hoy. La vida es para llenarla con lo mejor de nuestro espíritu cada día. Ese es el modo de llevar a la vida un poco de libertad.»

Fernando de los Rios

ANY I

GRANOLLERS, DIVENDRES 21 FEBRER 1930

Núm. 5

DE MIG DIA A MIG DIA

Aquells que es diuen amics

No vos han vingut mai ha tustar la porta homes d'aquells que es diuen *amics* per a demanar-vos un favor?

Heu vist la cara d'emmoïnats que hi posaven, per a infundir llàstima i arribar-vos més al cor?

D'aquests *amics* no vos en fieu. El dia que un enemic vos planti cara, ells seran els primers en sumar-se a les seves manifestacions. No recordaran res a vostre favor, no els fets a ells, sinó la vida ordenada i diàfana, que ells han pogut constatar a totes hores i en tota mena de manifestacions.

Peró l'afany de l'*amic* que s'aprofita, només és un: el de servir-se ell. Que l'importa ajudar a fer coro, a una colla de gent sense solvència, i quina història pública és tant sols una vida d'odis i represàlies?

La vida és un calvari amarg; Crist, fou traït i venut pel seu amic.

La sinceritat, l'expressar-se amb claretat, sense eufemismes, obrint el cor a la gent és a voltes perjudicial.

Els homes, cerquen en l'hipocressia les ventatges per anar fent camí, atropellant, creant malevolences i fins exercint de fals testimonis.

Peró per damunt de l'injúria, de la calúmnia la llum resplandeix; serà demà, o l'altre, o l'altre aquell jorn que brilli diafanament la vostra gesta, però vindrà.

Als enemics tracteu-los amb respecte, als falços *amics* compadiu-los. Als *amics* escolteu-los.

Els nostres sentiments cristians i d'ample lliberalitat aixis ens ho aconsellen.

Miquel JOSEPH i MAYOL

CRÒNICA

es publicarà cada jorn a migdia, llevat del dilluns, que per a donar compliment al descans setmanal, sortirà al vespre.

CRÒNICA

es el Diari que defensarà la vida ciutadana, sots l'alta idea de pairalisme :: ¡SUBSCRIVIU-VOS-HI!

Del número 1.000 del «Diari de Granollers»:

Un paràgraf de l'article «Muntanya amunt!»

«Són aquests moments de renovació (no precisament d'avans) dels pobles, en l'ample sentit de la paraula de nacionalitats, els més difícils per a la premsa subjugada a un règim de condicions. Nàixer i créixer com hem fet nosaltres, en moments de revolució ciutadana; revolució d'idees i evolució de pensaments, coordinant dintre una petita ciutat als diferents parers i ideals i fer que aquests col·laborin dintre una publicació, diària, on cada dia deu versar-s'hi una nova idea o escriure-hi una impresió sense ferir el sentiment d'altri. Desgraciadament, moments d'aquells odiosos, que hom voldria no recordar, han fet que el Diari s'obligués a dir el que en el seu sí li pesava, però fou la força autoritària aquella, que obliga i mana, qui disposà de les seves columnes.

MIQUEL JOSEPH i MAYOL

Del número 1.001 del mateix diari:

«Aclaració»

«Nostre entrançable amic i company de Redacció, en Miquel Joseph, verteix en son article «Muntanya amunt», publicat ahir, conceptes que de cap manera pot compartir el Diari. No passa d'ésser un personal criteri el sustentat per l'amic Joseph, fill de la seva ideologia prou coneguda, que mereixerà el nostre respecte, però que ens obliga a una aclaració per a reïgir tot equívoc.

LA DIRECCIÓ

Després d'aquest incident, als pocs números en Miquel Joseph i Mayol, **deixà definitivament de col·laborar al "Diari de Granollers"**. Cal que diguem que mentres en Joseph, actuà de redactor al «Diari de Granollers» aquest publicà sentides dedicatòries a la memòria d'en Prat de la Riba, d'en J. Pin i Soler, d'en Guimerà, etc. a més d'altres articles donant la màxima importància a les nostres coses. I també direm que en el transcurs dels últims sis anys, en Miquel Joseph i Mayol, ha sigut l'**únic** granollerí que ha concorregut a tots aquells actes d'ideologia nostrada celebrats arreu de Catalunya, i ja mai ha deixat el contacte amb els amics de la Lliga Regionalista.